

สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี

สิทธิประโยชน์แรงงานไทยในสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี

สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี กำหนดให้ลูกจ้างทุกคนทำประกันสังคมซึ่งรายละเอียดและเงื่อนไขของการประกัน นายจ้างและลูกจ้างจะเป็นผู้ตกลงกันเองในแต่ละกรณีไป ลักษณะเงื่อนไขและผลครอบคลุมของการประกันสังคมในสหพันธ์ฯ ไม่มีความแตกต่างระหว่างคนท้องถิ่นและคนต่างชาติ ไม่ว่า อายุ ศาสนา หรือ เชื้อชาติใดๆ

หน่วยงานประกันสังคมเป็นสถาบันด้านประกันสังคมที่มีความสำคัญที่สุดในสหพันธ์ฯ เนื่องจากเป็นหน่วยงานที่มีความเกี่ยวข้องกับประชาชนเป็นอย่างมาก เพราะเป็นผู้ให้ความคุ้มครองด้านความเสี่ยงทุกด้านของการมีชีวิตอยู่ รวมทั้งดูแลควบคุมการจ่ายเงินค่าเบี้ยประกันจากบุคคลและองค์กรต่างๆ ด้วย ทั้งนี้ เพราะ เมื่อใดก็ตามที่บุคคลทำงานและมีรายได้เกิน 450 ยูโรต่อเดือน นายจ้างและบุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ที่จะจ่ายค่าประกันสังคมให้กับรัฐโดยทันที

การประกันสังคมในทุกด้านจะควบคุมดูแลโดยหน่วยงานประกันสังคมของรัฐ มีเพียงการประกันสุขภาพเท่านั้น ที่มีการแข่งขันจากบริษัทประกันสุขภาพของเอกชนเข้าร่วมด้วย เช่นเดียวกับการประกันการดูแลรักษาซึ่งขึ้นอยู่กับทางเลือกบริษัทประกันสุขภาพของแต่ละคน

รายได้หลักของระบบประกันสังคมมาจากเบี้ยประกัน โดยเบี้ยประกันจะถูกคิดคำนวณจากรายได้ของลูกจ้างเป็นหลัก ซึ่งในปัจจุบันลูกจ้างต้องจ่ายเบี้ยประกันประมาณร้อยละ 40 ของรายได้ (ประมาณ ร้อยละ 18.7 เป็นค่าประกันบำนาญ ประมาณร้อยละ 14-15 เป็นค่าประกันสุขภาพ ประมาณร้อยละ 3 เป็นค่าประกันกรณีว่างงาน และประมาณร้อยละ 2.4 เป็นค่าประกันกรณีที่ต้องได้รับการดูแล) สำหรับผู้ที่มีรายได้สูงกว่าจำนวนที่กำหนดไว้ จะจ่ายเบี้ยประกันไม่ถึงร้อยละ 40 ของรายได้ (เนื่องจากบุคคลดังกล่าวได้จ่ายเบี้ยประกันในอัตราที่สูงที่กำหนดไว้แล้ว)

เงินเบี้ยประกันเป็นเงินที่นายจ้างและลูกจ้างเป็นผู้รับผิดชอบร่วมกัน กล่าวคือ เงินเบี้ยประกันเป็นส่วนหนึ่งของรายได้ของลูกจ้างอยู่แล้ว ในขณะที่เงินเบี้ยประกันของฝ่ายนายจ้างก็จะเกี่ยวข้องกับรายได้ของนายจ้าง เช่นเดียวกัน สำหรับเบี้ยประกันอุบัติเหตุ นั้น นายจ้างจะเป็นผู้รับภาระฝ่ายเดียว

สิทธิประโยชน์ที่ลูกจ้างได้รับจากการประกันสังคม

- เงินประกันสุขภาพและการดูแลรักษา ลูกจ้างจะได้รับสิทธิประโยชน์ในขณะที่ยังทำงานและจ่ายเบี้ยประกันอย่างสม่ำเสมอเท่านั้น

- เงินประกันอุบัติเหตุ ลูกจ้างจะได้รับการคุ้มครองในขณะที่ยังทำงานอยู่เท่านั้น

- เงินประกันกรณีว่างงาน ลูกจ้างจะได้รับเงินช่วยเหลือกรณีว่างงานหรือสิทธิประโยชน์อื่นๆ ในกรณีที่จ่ายเบี้ยประกันมาเป็นเวลาไม่ต่ำกว่า 1 ปี ในระยะเวลา 2 ปี ก่อนยื่นขอรับสิทธิ และการออกจากงานเป็นไปตามเงื่อนไขหน่วยงานประกันการว่างงานระบุไว้

- เงินประกันบำนาญ ลูกจ้างจะได้รับเงินบำนาญเมื่อมีอายุครบตามที่กำหนดไว้ (โดยทั่วไป 67 ปี หรือตามตกลงไว้ในระเบียบการประกัน) โดยจะต้องจ่ายเบี้ยประกันมาเป็นเวลาไม่ต่ำกว่า 5 ปี ลูกจ้างสามารถขอรับเงินบำนาญเมื่ออายุ 63 ปีได้ ในกรณีที่จ่ายเบี้ยประกันเป็นเวลาครบ 45 ปี

เงินเบี้ยประกันหรือเงินภาษีที่ลูกจ้างจ่ายให้กับรัฐบาลสหพันธ์ฯ หรือนายจ้างหักจากเงินรายได้ของลูกจ้างในแต่ละเดือนนั้น ขึ้นอยู่กับอัตราเงินเดือนและปัจจัยส่วนตัวของลูกจ้างแต่ละรายเช่น สถานภาพการสมรส สถานภาพครอบครัว จำนวนบุตรและปัจจัยอื่นๆที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ลูกจ้างมีสิทธิที่จะขอรับเงินที่ถูกหักไปคืนได้ในกรณีของเงินประกันบำนาญเพียงประเภทเดียว โดยลูกจ้างจะต้องมีคุณสมบัติตรงตามเงื่อนไข คือ ถูกหักเงินประกันบำนาญและอยู่ทำงานในสหพันธ์ฯ ไม่ครบ 60 เดือน ซึ่งลูกจ้างดังกล่าวจะมีสิทธิยื่นเรื่องขอรับเงินประกันบำนาญของตนได้ต่อเมื่อได้เดินทางออกจากสหพันธ์ฯ กลับไปพำนักอยู่ในถิ่นฐานของตนแล้วไม่น้อยกว่า 24 เดือน